

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414221913
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4414221913.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a. s., so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, zastúpený Advokátska kancelária HMG LEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava, Červeňova 14, IČO: 35 885 459, proti žalovanej: H. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX, zastúpená Mgr. Elenou Szabóovou, advokátkou, so sídlom Nové Zámky, Hlavné námestie 7, o zaplatenie 15.520,38 eura s príslušenstvom, o odvolaniach žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 18. marca 2019 č. k. 4C/770/2015-199 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a v napadnutom zamietajúcom výroku (III.) m e n í nasledovne:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 9.023,04 eura titulom istiny, sumu 625,64 eura titulom úrokov z úveru, sumu 33,45 eura titulom úrokov z omeškania, sumu 17,50 eura titulom poplatkov, sumu 3.052,28 eura ako úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 21.363,04 eura za obdobie od 23. 10. 2012 do 10. 06. 2014 a úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 9.023,04 eura od 11. 06. 2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnom napadnutom zamietajúcom výroku rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 64,32%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9.291,54 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 23. 10. 2012 do zaplatenia, to všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom konanie v časti o zaplatenie sumy 2.235,66 eura, v časti riadneho úroku vo výške 4,55 % p. a. zo sumy 9.291,54 eura od 12. 11. 2014 do zaplatenia a poplatkov vo výške 24,50 eura zastavil. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1 až 4, § 52a ods. 1, 2, § 53, § 53a, § 53b, § 53c, § 54, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 19. 11. 2014 domáhal zaplatenia sumy 15.520,38 eura so 4,55 % úrokom ročne zo sumy 9.291,54 eura od 12. 11. 2014 do zaplatenia, s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 11.847,40 eura od 12. 11. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí úveru dňa 28. 07. 2011, pričom žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 22.000 eur na kúpu nehnuteľnosti a žalovaná sa zaviazala úver splatiť v mesačných splátkach po 144,31 eura po dobu 19 rokov vždy do 20. dňa každého mesiaca. Úver bol zabezpečený záložným právom, predmetom

ktorého bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v kat. úz. L., vedená na LV č. X ako parcela CKN č. 226/40 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 782 m² spolu s domom súp. č. XX a parcela CKN č. 226/18 - záhrady o výmere 1470 m². Žalovaná neuhradila z poskytnutého úveru dohodnuté splátky v lehote splatnosti, dostala sa do omeškania so zaplatením dlhu, úver aj s príslušenstvom sa stal splatným k 22. 10. 2012. Z toho dôvodu žalobca pristúpil k výkonu záložného práva, a to dobrovoľnou dražbou, čo oznámil žalovanej listom z 13. 11. 2012. Dražba sa uskutočnila 19. 05. 2014, spoločnosť auctio, s. r. o. vydražila predmetnú nehnuteľnosť za 13.840 eur, pričom po uspokojení nákladov dražby a odmeny dražobnej spoločnosti vo výške 1.500 eur bol na úhradu pohľadávky žalobcu poukázaný zvyšok výťažku dražby vo výške 12.300 eur. Táto suma bola prednostne zaúčtovaná na istinu úveru v pôvodnej výške 21.631,54 eura, čím došlo k jej zníženiu na sumu 9.291,54 eura. Podľa vyčíslenia pohľadávky k 11. 11. 2014 bol celkový zostatok v sume 15.520,38 eura. Táto suma pozostávala z istiny vo výške 9.291,54 eura, riadneho úroku v zmysle zmluvy vo výške 2.391,86 eura, úrokov z omeškania vo výške 3.672,98 eura a poplatkov vo výške 164 eur. Žalobca podaním zo dňa 11. 10. 2018 vzal žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie úroku po zosplatnení a v časti uplatňovaných poplatkov vo výške 24,50 eura späť, žiadal, aby súd rozhodoval o jeho nároku vo výške 13.284,72 eura, ktorý pozostáva z nezaplatenej istiny vo výške 9.291,54 eura, z nezaplatených riadnych úrokov do zosplatnenia úveru vo výške 625,64 eura, z nezaplatených úrokov z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 33,45 eura, z nezaplatených poplatkov vo výške 139,50 eura a z úroku z omeškania vo výške 8,75 % p. a. zo sumy 22.396,68 eura od 23. 10. 2012 do 10. 06. 2014, t. j. úroku z omeškania vo výške 3.194,59 eura. Takže žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 13.284,72 eura a úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 10.056,68 eura od 11. 06. 2014 do zaplatenia a vo zvyšku konanie zastavil. Súd pri posudzovaní nároku žalobcu a pri posudzovaní zmluvy o úvere dospel k tomu záveru, že aj keď táto zmluva o poskytnutí úveru bola poskytnutá na kúpu nehnuteľnosti a zabezpečená nehnuteľnosťou, nemôže byť posudzovaná jednoznačne ako zmluva uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka, ako to tvrdí žalobca. Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, každá zmluva uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom v zmysle ustálenej judikatúry sa musí posudzovať ako zmluva spotrebiteľská s poukazom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany takejto zmluvy a s použitím tohto zákonného ustanovenia v prospech spotrebiteľa. Takto súd posudzoval predmetnú úverovú zmluvu s poukazom na jej ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán, pričom mal za to, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je v danom prípade pre spotrebiteľa priaznivejší. Na základe doplneného dokazovania dospel súd k tomu záveru, že žaloba bola podaná čiastočne dôvodne. Medzi stranami sporu došlo k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej sumu 22.000 eur spolu s úrokom vo výške 4,55 % p. a. titulom kúpy nehnuteľnosti. Zo strany žalovanej došlo k porušeniu podmienok úverovej zmluvy tým, že prestala splácať splátky úveru včas. Časť nesplateného úveru bola pokrytá zo záložnej zmluvy, k realizácii ktorej pristúpil žalobca, pričom notárskou zápisnicou zo dňa 19. 05. 2014 bola vydražená nehnuteľnosť, ktorou bol úver založený za sumu 13.840 eur. Z tejto sumy časť vo výške 1.500 eur bola vynaložená na uspokojenie nákladov dražby a odmeny dražobnej spoločnosti a zvyšok vo výške 12.340 eur bol zaúčtovaný v prospech žalovanej na istinu úveru, čím došlo k zníženiu úveru na sumu 9.291,54 eura. Aj keď žalovaná namietala, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ako aj namietala, že kapitalizácia úrokov je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda, že žalobca nemôže pripočítavať úroky z úveru k uplatnenej istine, súd s touto argumentáciou žalovanej nemohol súhlasiť. Z predložených dokladov zo strany žalobcu bolo preukázané, že žalovaná z celkového poskytnutého úveru zaplatila sumu 1.222,82 eura, suma 12.340 eur bola započítaná žalovanej z titulu predaja nehnuteľnosti, teda žalovaná mala uhradiť zvyšok istiny aj spolu s úrokom do zosplatnenia úveru. Takýto istý názor zastáva aj krajský súd, ktorý vo svojom rozhodnutí zdôraznil, že žalobca má nárok na úrok z úveru do splatnosti dlhu, následne žalovaná je povinná platiť len úrok z omeškania, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami. S poukazom na tento záver odvolacieho súdu, ako aj s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby v časti uplatnených úrokov z úveru po jeho zosplatnení, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 9.291,54 eura, pretože túto sumu tvoria splátky úveru, s ktorými sa žalovaná dostala do omeškania, pričom z týchto splátok mala žalovaná splácať aj úroky z úveru, na základe čoho má žalobca nárok na úroky z úveru až do dňa jeho zosplatnenia, t. z. že žalovaná je povinná uhradiť úver spolu s kapitalizovaným úrokom ku dňu zosplatnenia. Tvrdenia žalovanej, že z poskytnutého úveru zaplatila viac splátok, teda vyššiu sumu, ako to deklaroval žalobca, neboli zo strany žalovanej preukázané žiadnym spôsobom, aj keď sa jednalo o spotrebiteľský spor, aj v tom prípade je žalovaná povinná predložiť dôkazy potvrdzujúce jej tvrdenia, čo žalovaná v priebehu celého konania neučinila a žiadny takýto dôkaz súdu nepredložila. Z týchto

skutočností je zřejmé, že žalobca si uplatnil anuitné splátky úveru až do jeho zosplatnenia, preto súd priznal žalobcovi sumu vo výške 9.291,54 eura (nezaplatená istina k 22. 10. 2012 činila 21.631,54 eura, z tejto istiny sa uhradila čiastka 12.340 eur titulom výťažku z dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, teda výška dlžnej istiny činila 9.291,54 eura) a v tejto časti žalobe vyhovel. Súd ďalej žalobcovi priznal riadne úroky z úveru do zosplatnenia úveru vo výške 625,64 eura, vypočítané do 22. 10. 2012, nezaplatené úroky z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 33,45 eura, pretože medzi stranami sporu bola dojednaná výška úrokovej sadzby 4,55 % ročne, takýto úrok žalobcovi prináleží podľa zmluvy a výška tohto úroku z úveru nie je v rozpore so žiadnym ustanovením Občianskeho zákonníka, navyše, takáto úroková sadzba je nižšia ako zákonný úrok z omeškania pri omeškaní dlžníka. Takisto súd priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania do dňa zosplatnenia úveru, ktorý bol medzi stranami dojednaný v článku IX. bod 4 úverovej zmluvy, pričom žalobca si uplatnil úrok vo výške 8,75 %, nie vo výške 9,25 % podľa pôvodného znenia zmluvy o úvere. Žalobcovi súd priznal poplatok vo výške 17,50 eura, ktorý poplatok pozostáva zo súm pozostávajúcich zo správy úveru mesačne vo výške 3,50 eura odo dňa 20. 04. 2012 do 20. 09. 2012, pretože vo zvyšnej časti poplatkov od 22. 10. 2012 do 20. 05. 2013 v celkovej sume 24,50 eura vzal žalobca žalobu späť. Tento poplatok vo výške 3,50 eura mesačne za vedenie úverového účtu, bol medzi stranami sporu dojednaný v zmluve o úvere. Žalobca si uplatnil celkovú výšku poplatkov v sume 139,50 eura, do ktorej započítal poplatok za tri výzvy, keď za jednu výzvu žalovanej účtoval sumu 35 eur a sumu 10 eur za upomienku. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by pre žalovanú bol nejakú výzvu odoslal, v priebehu konania neprodukoval žiadny dôkaz, na základe ktorého by bolo možné usúdiť, že žalovanej aspoň obyčajnou listovou zásielkou bola doručená nejaká výzva na plnenie, resp. ktorou by bola vyzvaná na zaplatenie úveru, žalobca predložil len oznámenie o realizácii záložného práva, čo však nie je výzvou na zaplatenie dlhu. Z týchto dôvodov vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu zamietol. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo žalovanej istiny 9.291,54 eura vo výške 8,75 % ročne od 23. 10. 2012 do zaplatenia, a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na znenie vyhlášky č. 87/1995 Z. z. od 11. 07. 2012 do 31. 01. 2013 vo veciach občianskoprávných úroková sadzba bola stanovená v takejto výške. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, k čomu došlo 22. 10. 2012, preto má žalobca nárok na úrok z omeškania z celej zosplatnenej istiny až do jej zaplatenia deň po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP a s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu sporových strán rozhodol tak, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania, keď žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.235,66 eura späť, ako aj v časti poplatkov vo výške 24,50 eura a v časti riadneho úroku vo výške 4,55 % p. a. zo sumy 9.291,54 eura od 12. 11. 2014 do zaplatenia, v tejto časti mal súd za to, že žalovaná mala v konaní plný úspech s poukazom na späťvzatie žaloby zo strany žalobcu. Súd konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania z istiny 9.291,54 eura do 12. 11. 2014 zamietol, v tejto časti mala žalovaná plný úspech v konaní, teda súd s poukazom na tieto skutočnosti nepriznal žiadnej zo sporových strán právo na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie, a to v jeho zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, namietajúc, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že výrok I. rozhodnutia súdu prvej inštancie ukladajúci žalovanej zaplatiť sumu len vo výške 9.291,54 eura nie je správny a nezohľadňuje súdom prijaté skutkové a právne závery. A teda, súd vo výroku III. napádaného rozhodnutia zamietol žalobu vo väčšej časti, než ako to vyplýva z jeho odôvodnenia. V dôsledku uvádzaných skutočností je zjavné, že rozhodnutie súdu nie je správne. Výroky napádaného rozsudku nekorešponujú s jeho odôvodnením, nakoľko vo výroku I. je priznaná len výška istiny, bez riadnych úrokov z úveru do zosplatnenia, bez úrokov z omeškania do zosplatnenia a bez priznaných poplatkov za správu úveru. Ak teda vychádza z odôvodnenia súdneho rozhodnutia, vo výroku I. mala byť priznaná suma vo výške 9.968,18 eura predstavujúca súčet nezaplatenej istiny vo výške 9.291,54 eura, nezaplatených riadnych úrokov z úveru do zosplatnenia vo výške 625,64 eura, nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 33,45 eura a nezaplatených poplatkov vo výške 17,50 eura. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom spočívajúcim v neodôvodnení rozsudku podľa zákonných princípov, a teda, že výroky rozhodnutia nezodpovedajú odôvodneniu rozhodnutia a tam súdom prijatým záverom, znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne aj čo do časti priznaných úrokov z omeškania odo dňa zosplatnenia poskytnutého úveru.

Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v správnej zákonnej úrokovej sadzbe, t. j. vo výške 8,75 %, aj od správneho dátumu, odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, avšak priznal ho z nesprávnej výšky pohľadávky. Súd prvej inštancie jednak opomenul zohľadniť tú skutočnosť, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nebola výška istiny vo výške 9.291,54 eura, ale vo výške 21.631,54 eura. Až dňa 10. 06. 2014 v dôsledku pripísania výťažku z dražby na úverový účet došlo k poníženiu istiny na sumu vo výške 9.291,54 eura. A preto až odo dňa nasledujúceho po pripísaní výťažku z dražby prináleží žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy istiny vo výške 9.291,54 eura. Do tohto dňa má bezpochyby a dôvodne nárok na úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 21.632,54 eura, pretože v čase odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do dňa pripísania výťažku z dražby bola výška istiny 21.632,54 eura. Takto vyčíslený úrok z omeškania bol súčasťou uplatňovaného procesného nároku po čiastočnom späťvzatí žaloby, v dôsledku čoho mal byť potom v rámci procesu rozhodovania o nároku o trovách konania úspech žalobcu v konaní posudzovaný na základe iných parametrov. Súd tak na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu. Nesprávne je práve to skutkové zistenie, že už ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t. j. ku dňu 22. 10. 2012 bola výška dlžnej istiny pohľadávky 9.291,54 eura. Tiež uviedol, že súd prejednávanej veci nesprávne právne posúdil, pretože mu opomenul priznať úroky z omeškania nielen z nezaplatennej istiny pohľadávky (aj to v nesprávnej výške), ale aj z nezaplatených riadnych úrokov z úveru do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti vo výške 625,64 eura, ako aj z nezaplatených (súdom priznaných) poplatkov vo výške 17,50 eura. Žalovaná bola po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní s úhradou nezaplatennej istiny, s úhradou nezaplatených riadnych úrokov z úveru, ako aj s úhradou nezaplatených poplatkov. Práve z tohto dôvodu má zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania aj z týchto súm, nakoľko žalovaná bola preukázateľne a nepochybné v omeškaní s plnením svojho záväzku. Ak by však bol súd prvej inštancie opačného názoru a mal za to, že takýto nárok žalobcovi neprináleží, mal to v odôvodnení svojho rozhodnutia zákonne odôvodniť. Ako však z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, tento sa týmto uplatňovaným nárokom vôbec nezaoberal a žiadnym spôsobom nevyargumentoval a neodôvodnil, prečo by mal byť v tejto časti nárok zamietnutý. Odôvodnenie rozhodnutia nie je v súlade s požiadavkami, ktoré sú na odôvodnenia rozhodnutí kladené zákonom a neposkytuje stranám sporu, no najmä žalobcovi, náležité a spravodlivé vysvetlenie a odôvodnenie zamietnutia jeho nároku na zaplatenie úrokov z omeškania aj z riadnych úrokov do zosplatenia a dlžných poplatkov do zosplatenia. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v týmto odvolaní napádaných výrokoch tak, že rozhodne, že žalovaná je povinná zaplatiť mu sumu vo výške 9.291,54 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne odo dňa 10. 06. 2014 do zaplatenia, ako i súčasne je povinná zaplatiť mu sumu vo výške 3.858,55 eura a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 676,59 eura odo dňa 23. 10. 2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Taktiež žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 69,44%.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie, v rozsahu jeho vyhovujúceho výroku a výroku o náhrade trov konania, napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako i rozhodnutie súdu nerešpektuje právne záväzný názor odvolacieho súdu a súd prvej inštancie prekročil návrh žalobcu. Uviedla, že podľa „Výpisu klient: H. úver 209011“, ktorý je ako tabuľka prílohou návrhu na vydanie platobného rozkazu, zaplatila žalobcovi spolu 1.303,67 eura. O túto sumu by sa v zmysle početných rozhodnutí súdu, podľa ktorých je dohoda o započítaní platieb klienta prioritne na úroky a príslušenstvo a až následne na úhradu istiny neplatnou zmluvnou podmienkou (pretože ekonomickým záujmom spotrebiteľa je, čo najskôr splatiť istinu ako základ pre výpočet úroku), mala znížiť istina úveru. Ku dňu zosplatenia úveru, teda k októbru 2012, mala byť istina úveru vyčíslená na sumu 20.696,33 eura - a nie 21.195,51 eura, ako uvádza žalobca. Ak súd tvrdí, že svoje tvrdenie nepodložila žiadnym dôkazom, nemusela tak urobiť, keďže tento dôkaz poskytol súdu samotný žalobca, v predmetnom výpise. Ak jej súd vytýka, že nepredložila dôkaz o úhradách, nie je táto výhrada dôvodná, keďže tento listinný dôkaz nesporevala, a teda nastúpila zákonná procesná prezumpcia, že skutočnosti, ktoré považujú obe strany sporu za zhodné, sú z hľadiska procesného za preukázané. Ak listinu žalobca predložil, na ňu sa odvolala, nemá žiadnu oporu v práve vyžadovať, aby predložila ďalší dôkaz na preukázanie toho istého tvrdenia. Na výšku jej plnenia nemá vplyv ani fakt, že žalobca započítal na splátku istiny len časť jej úhrad, a zvyšnú časť započítal (chybné) na úroky a príslušenstvo. Po odpočítaní jej plnení a odpočítaní sumy utfženej žalobcom v dražbe (čistý výťažok dražby) od poskytnutej istiny úveru je zostatok istiny úveru 8.356,33 eura, a nie 9.291,54 eura, ako je nesplatená časť úveru vyčíslená vo výroku rozsudku. Nesprávnosť výpočtu (vyčíslenia) istiny potom

spôsobuje neplatnosť celého I. výroku rozsudku. Už samotným započítaním plnení nie na splátku istiny, ale prednostne na splátku príslušenstva, sa akékoľvek „vyčíslenie úrokov“ - zmluvných aj z omeškania (ktoré preskúmateľne vyčíslené v žalobe, ani podaniach a prednesoch žalobcu nie sú), je následne chybný a na základe uvedeného aj nepreskúmateľný (pre absenciu výpočtu) celý žalobcovi priznaný nárok v tejto časti. Ani žalobca, a toľž nie súd, nemôžu nesplatené úroky pripočítať k istine a ďalej ich úročiť úrokom z omeškania. Pokiaľ teda súd priznáva úrok z omeškania zo sumy vyššej ako 8.356,33 eura, priznáva tak žalobcovi viac než, na čo má žalobca podľa práva nárok. Ďalej uviedla, že napriek tomu, že úrok z omeškania si žalobca uplatňuje od 11. 06. 2014, súd mu úrok priznáva od 23. 10. 2012, a teda v časti priznania úroku za obdobie od 23. 10. 2012 do 10. 06. 2014 súd rozhodol contra petitum. Keďže výška úroku z omeškania v občianskoprávných vzťahoch bola k 11. 06. 2014 platná vo výške 8,05 percentuálneho bodu, ide zároveň o rozhodnutie contra legem. V bode 25. súd odôvodňuje, že žalobcovi priznal riadne úroky z úveru do zosplatnenia úveru vo výške 625,64 eura vypočítané do 22. 10. 2012, nezaplatené úroky z omeškania do zosplatnenia 33,45 eura, uplatnený úrok z omeškania do dňa zosplatnenia úveru vo výške 8,75%. V bode 26. odôvodnenia súd konštatuje, že priznal žalobcovi poplatok vo výške 17,50 eura. Ak súd istinu vyčísľuje na 9.291,54 eura, tak vo výroku rozhodnutia, ako aj v bode 24. a výrokom nepriznáva žalobcovi ani osobitným výrokom, ani vo výroku I, ani žiadnym ďalším výrokom sumy 625,64 eura a 17,50 eura, nie je zrejmé, či súčasťou tejto istiny má byť aj suma 625,64 eura (potom platí výhrada o nemožnosti úročiť kapitalizovaný úrok), resp. aj suma 17,50 eura (výhrada o nemožnosti úročenia tejto sumy platí rovnako), alebo sa tieto body do bodov 25., 26. odôvodnenia rozsudku dostali bez súvisu s jeho výrokom alebo s rozhodovanou vecou. V bode 24. súd dôvodí, že priznaná suma 9.291,54 eura je istinou, pretože túto sumu tvoria splátky úveru, s ktorými sa žalovaná dostala do omeškania. Rozdiel medzi súdom vyčíslenou nesplatenou istinou 21.631,54 eura a výťažkom dobrovoľnej dražby skutočne činí 9.291,54 eura. Tento výpočet však trpí závažnou vadou, a to tou, že ak žalovaná z istiny 22.000 eur splatila 1.303,67 eura, nemohla istina úveru dosahovať súdom vyčíslenú sumu - a to ani pred vykonaním dobrovoľnej dražby, a po vykonaní dražby nemohla byť istina vyššia ako 8.356,33 eura. Tiež uviedla, že rozhodnutie súdu o náhrade trov konania je bez vyčíslenia pomeru úspechu jednotlivých strán sporu - či už vo výške percentuálnej, alebo finančným vyčíslením úspešnosti každej zo strán sporu - rovnako neprehľadné ako nepreskúmateľné. V prípade, že jej odvolaniu odvolací súd aspoň sčasti vyhovie, žiada o možnosť uspokojiť nárok žalobcu v mesačných splátkach po 100 eur mesačne splatných k ultimu mesiaca. Žalobca je bankou, právnickou osobou, a preto povolením plnenia dlhu v splátkach nebude ohrozená jeho existencia, ani ďalšie fungovanie banky. Ona je fyzickou osobou, bez rodinného zázemia, bez vlastného bývania a majetku, a tak jediným zdrojom príjmu je jej príjem z pracovnej činnosti. Preto jednak nie je schopná splatiť dlh jednorazovo, a jednak postihnutím príjmu výkonom exekúcie by sa dostala do ťažko zvládnuteľnej životnej situácie. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a vo veci meritórne rozhodol.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní žalobcu a žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a napadnutom zamietajúcom výroku (II.) je potrebné v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmeniť tak, ako vyplýva z výroku tohto rozhodnutia, keďže neboli splnené podmienky ani na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie a vo zvyšnom napadnutom zamietajúcom výroku je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 160/2015 Z. z.

8. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 19. 11. 2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 15.520,38 eura (istina 9.291,54

eura, úrok z úveru 2.391,86 eura, úrok z omeškania 3.672,98 eura, poplatky 164 eur), riadny úrok vo výške 4,55% ročne zo sumy 9.291,54 eura od 12. 11. 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 11.847,40 eura od 12. 11. 2014 do zaplatenia a nahradíť trovy konania. Žalobca dôvodil, že so žalovanou dňa 28. 07. 2011 uzatvoril Zmluvu o poskytnutí úveru č. 209011, na základe ktorej došlo k poskytnutiu úveru vo výške 22.000 eur za účelom kúpy nehnuteľností a žalovaná sa zaviazala úver splatiť v mesačných splátkach po 144,31 eura po dobu 19 rokov vždy do 20. dňa každého mesiaca. Úver bol zabezpečený záložným právom, predmetom ktorého bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v kat. úz. L., vedená na LV č. X ako parcela CKN č. 226/40 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 782 m² spolu s domom súp. č. 25 a parcela CKN č. 226/18 - záhrady o výmere 1470 m². Žalovaná neuhradila z poskytnutého úveru dohodnuté splátky v lehote splatnosti, dostala sa do omeškania so zaplatením dlhu, úver aj s príslušenstvom sa stal splatným k 22. 10. 2012. Z toho dôvodu žalobca pristúpil k výkonu záložného práva, a to dobrovoľnou dražbou, čo oznámil žalovanej listom z 13. 11. 2012. Dražba sa uskutočnila 19. 05. 2014, spoločnosť auctio, s. r. o. vydražila predmetnú nehnuteľnosť za 13.840 eur, pričom po uspokojení nákladov dražby a odmeny dražobnej spoločnosti vo výške 1.500 eur, bol na úhradu pohľadávky žalobcu poukázaný zvyšok výťažku dražby vo výške 12.300 eur. Táto suma bola prednostne zaúčtovaná na istinu úveru v pôvodnej výške 21.631,54 eura, čím došlo k jej zníženiu na sumu 9.291,54 eura. Podľa vyčíslenia pohľadávky k 11. 11. 2014 bol celkový zostatok v sume 15.520,38 eura. Táto suma pozostávala z istiny vo výške 9.291,54 eura, riadneho úroku v zmysle zmluvy vo výške 2.391,86 eura, úrokov z omeškania vo výške 3.672,98 eura a poplatkov vo výške 164 eur. V priebehu konania vzal žalobca žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie úroku po zosplatnení a v časti uplatňovaných poplatkov vo výške 24,50 eura späť, žiadal, aby súd rozhodoval o jeho nároku vo výške 13.284,72 eura, ktorý pozostáva z nezaplatennej istiny vo výške 9.291,54 eura, z nezaplatených riadnych úrokov do zosplatnenia úveru vo výške 625,64 eura, z nezaplatených úrokov z omeškania do zosplatnenia úveru vo výške 33,45 eura, z nezaplatených poplatkov vo výške 139,50 eura a z úroku z omeškania vo výške 8,75 % p. a. zo sumy 22.396,68 eura od 23. 10. 2012 do 10. 06. 2014, t. j. úroku z omeškania vo výške 3.194,59 eura. Takže žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 10.056,68 eura od 11. 06. 2014 do zaplatenia a vo zvyšku konanie zastavil.

9. Prejednávajúc podané odvolania oboch strán sporu, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vo veci nerozhodol správne, pričom riadiac sa ustanovením § 390 písm. a/ CSP odvolací súd vo veci sám rozhodol, tak ako vyplýva z výroku tohto rozhodnutia.

10. Predovšetkým je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa dopustil pochybenia, dôvodne vytýkaného i stranami v podaných odvolaniach, keď výrok rozhodnutia súdu nekorešponduje s jeho odôvodnením, a to v rozsahu sumy 625,64 eura ako úrokov z úveru do zosplatnenia úveru, sumy 33,45 eura ako úrokov z omeškania do zosplatnenia úveru a sumy 17,50 eura titulom poplatkov. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia síce vyplýva, že tieto položky uplatneného nároku žalobcu súd prvej inštancie žalobcovi priznal, avšak uvedenému odôvodneniu nezodpovedá výrok rozhodnutia súdu.

11. Vo vzťahu k týmto položkám uplatneného nároku žalobcu - úrok z úveru vyčíslený do zosplatnenia úveru vo výške 625,64 eura, úrok z omeškania vyčíslený do zosplatnenia úveru vo výške 33,45 eura a poplatkom priznaným súdom prvej inštancie vo výške 17,50 eura (vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) odvolací súd udáva, že v tomto rozsahu považoval nárok žalobcu za dôvodný. Odvolací súd už vo svojom skoršom rozhodnutí zo dňa 10. 05. 2018 č. k. 9Co/103/2017-149 zaujal názor, že žalobcovi prináleží dohodnutý úrok z úveru z poskytnutých prostriedkov len do splatnosti dlhu. Pokiaľ si potom žalobca, po čiastočnej dispozícii so žalobou v smere jej spät'vzatia uplatnil príslušenstvo pohľadávky do splatnosti dlhu, tento jeho nárok je dôvodný a bolo dôvodné mu ho priznať.

12. Vo vzťahu k súdom priznanej istine pohľadávky vo výške 9.291,54 eura odvolací súd udáva, že pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná zaplatila na splátkach úveru sumu 1.222,82 eura, a nie sumu 1.303,67 eura ako tvrdila, s takýmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu je z dokladu Výpis klienta (č. I. 87 spisu) zrejmé to, že žalovaná realizovala úhrady úveru práve vo výške 1.222,82 eura (zaplatené splátky vo výškach 55,61 eura, 147,61 eura, 165 eur, 525,16 eura, 147,61 eura, 147,81 eura a 34,02 eura). Potom zostatok úveru ku dňu jeho zosplatnenia predstavoval sumu 21.631,54 eura a po odpočítaní sumy 12.340 eur na úhradu istiny titulom výťažku z výkonu záložného práva, predstavovala istina sumu 9.291,54 eura. Odvolací súd však má za to, že žalobca nezahrnul do tejto sumy dôvodne sumu 268,50 eura (poplatky

vo výške 3,30 eura, 165 eur, 89,90 eura, 3,3 eura, 3,50 eura, 3,50 eura), čo boli splátky realizované žalovanou do doby vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru na poplatkoch, keď mal za to, že nárok za započítanie splátky úveru na túto položku žalobca v konaní nepreukázal, keď takýto nárok žalobcu priamo zo zmluvy nevyplýva, a i keď žalobca predložil súdu prvej inštancie Sadzobník poplatkov, tento predložil s platnosťou od 01. 04. 2012, teda po tom, čo boli tieto sumy poplatkov na splátkach úveru žalovanej započítané (posledná splátka poplatku uhradená za obdobie od 21. 02. 2012 - 20. 03. 2012), teda pre rozhodovanie v tejto veci takýto sadzobník nie je smerodajný. Keďže v tomto rozsahu žalobca podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal dôvodnosť započítania splátok úveru na poplatky v celkovej výške 268,50 eura, o túto sumu odvolací súd znížil žalovanú istinu, ktorá potom predstavuje výšku 9.023,04 eura, na zaplatenie ktorej zaviazal žalovanú. S ohľadom na už uvedené potom odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 9.023,04 eura, sumu 625,64 eura titulom úrokov z úveru do splatnosti úveru, sumu 33,45 eura titulom úrokov z omeškania do splatnosti dlhu a sumu 17,50 eura titulom poplatkov, pozostávajúc z mesačných poplatkov za vedenie úverového účtu (ktorá suma stranami ani namietaná nebola).

13. Odvolací súd ďalej rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.025,28 eura, ktorá predstavuje vyčíslený úrok z omeškania vo výške 8,75% z istiny za obdobie od zosplatenia dlhu (23. 10. 2012) do okamihu pripočítania sumy 12.340 eura na úhradu istiny (10. 06. 2014). Odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 9.291,54 eura za obdobie od 23. 12. 2012 do zaplatenia, nerozhodol správne, i keď má za to, že nemožno konštatovať, tak ako tvrdila žalovaná, rozhodnutie nad rámec uplatneného nároku žalobcu, pretože žalobca sa domáhal jednak zaplatenia úroku z omeškania (kapitalizovaného) za obdobie od 23. 10. 2012 do 10. 06. 2014 a následne úroku z omeškania od 11. 06. 2014 do zaplatenia. Teda, pokiaľ takto súd prvej inštancie rozhodol (i keď nesprávne), nerozhodol nad rámec uplatnenia žaloby. Je však potrebné konštatovať, že pokiaľ žalobca namietal, že výška dlhu ku dňu 10. 06. 2014 bola 21.631,54 eura a k jej zníženiu v dôsledku pripočítania výťažku z dražby došlo až dňa 10. 06. 2014, dokedy je žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania ohraničený, treba s takouto argumentáciou žalobcu súhlasiť. Výška dlžnej istiny za obdobie od 23. 10. 2012 do 10. 06. 2014 skutočne nepredstavovala sumu 9.291,54 eura, pretože až k 10. 06. 2014 bola istina znížená o sumu výťažku z dražby. Pokiaľ potom žalobca tvrdil, že výška dlžnej istiny od 23. 10. 2012 do 10. 06. 2014 bola 21.631,54 eura, je potrebné s týmto súhlasiť, avšak s tým, že od tejto sumy odvolací súd odpočítal neoprávnene započítané splátky žalovanou na poplatky v sume 268,50 eura (tak, ako už uviedol vyššie) a potom priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 21.363,04 eura vo výške 8,75% od 23. 10. 2012 do 10. 06. 2014, ktorý predstavuje práve sumu 3.052,28 eura, a nie sumu 3.194,59 eura, tak ako si žalobca uplatnil.

14. Ďalším nárokom žalobcu uplatneným v tomto konaní bol úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 10.056,68 eura od 11. 06. 2014 do zaplatenia. Odvolací súd o tomto nároku žalobcu rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 9.023,04 eura od 11. 06. 2014 do zaplatenia. Výška istiny, z ktorej súd priznal úrok z omeškania, korešponduje priznanej istine, tak ako už odvolací súd uviedol vyššie, pričom na rozdiel od žalobcu a v súlade s argumentáciou žalovanej, treba uviesť, že výška úroku z omeškania predstavuje 8,15%, a nie 8,75%, tak ako si žalobca uplatnil. V zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013, čo je aj tento prípad, a potom výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá predstavovala 0,15%, potom úrok z omeškania predstavuje 8,15%, a nie 8,75%. Pokiaľ si žalobca uplatnil úrok z omeškania za obdobie od 11. 06. 2014 okrem istiny aj z príslušenstva pohľadávky (úrokov z úveru, poplatkov), tento jeho nárok nie je dôvodný.

15. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržiavanie finančných prostriedkov sankcie, či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Občiansky zákonník nezakotvuje majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Ak teda rozumieme pohľadávkou v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka istinu, potom nemôže nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky plynúť ani z dikcie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Názor, že možno priznať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky odôvodnený len úpravou obsiahnutou v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka by totiž bez väzby na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k neakceptovateľnému záveru, že takto priznané príslušenstvo z istiny už nie je

príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Úprava obsiahnutá v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako úprava všeobecná vo vzťahu ku všetkým občiansko-právnym záväzkom, definuje príslušenstvo, ktoré možno popri omeškaní s plnením peňažného dlhu - hlavného peňažného záväzku, žiadať vedľa istiny. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutia NS SR R70/1995. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky zákonník mu túto možnosť nepriznáva.

16. S ohľadom na vyššie uvedené potom odvolací súd považoval nárok žalobcu za dôvodný, čo do zaplatenia istiny 9.023,04 eura, úrokov z úveru vo výške 625,64 eura, úrokov z omeškania vo výške 33,45 eura, poplatkov vo výške 17,50 eura, sumy 3.052,28 eura ako úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 21.363,04 eura za obdobie od 23. 10. 2012 do 10. 06. 2014 a úroku z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 9.023,04 eura od 11. 06. 2014 do zaplatenia, a prejednávajúc tak podané odvolania strán sporu, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (v jeho vyhovujúcom a zamietajúcom výroku) takto zmenil a vo zvyšnom zamietajúcom výroku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

17. Pokiaľ sa žalovaná v podanom odvolaní domáhala možnosti plnenia priznania sumy s príslušenstvom vo forme splátok, je potrebné uviesť, že v tejto časti jej odvolanie dôvodné nie je, pretože tento prostriedok procesnej obrany žalovaná uplatnila až v rámci podaného odvolania proti napadnutému rozhodnutiu, a tak predstavuje neprípustnú novotu v odvolacom konaní v zmysle ustanovenia § 366 CSP, na ktorú odvolací súd neprihliada, súčasne udávajúc, že na rozhodovanie o plnení formou splátok žalovaná v priebehu konania neprezentovala žiadne tvrdenia a dôkazy, a preto pre takéto rozhodnutie nemal súd ani skutkové podklady.

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1, 2 CSP prvoinštančných i odvolacích) v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 CSP, a vzhľadom na pomerný úspech strán sporu, rozhodol tak, že žalobca ako úspešnejšia strana sporu, má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,32%. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 15.520,38 eura, pričom bol úspešný v nároku na zaplatenie sumy 12.751,91 eura (istina 9.023,04 eura, úrok 625,64 eura, úrok z omeškania 33,45 eura, poplatky 17,50 eura, kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 3.052,28 eura). Úspech žalovanej je jednak v rozsahu zamietnutia žaloby (532,81 eura), ako i v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom, ktorý procesne zavinil zastavenie konania (2.235,66 eura). Potom úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení v rozsahu 82,16% oproti úspechu žalovanej v rozsahu 17,84 %, predstavuje celkový úspech žalobcu v tomto konaní 64,32%.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).